

קב הקיטע לחשיב ליה מנעל מני רבי מאיר היא: יולא בשנת: **אנפיליא של בגד**. דקתני סיפא חלילתה פסולה אחאן לרננז דפליגי עליה דרבי מאיר בקב הקיטע אלמא ללא הוי מנעל דאי רבי מאיר כיון דקב הקיטע הוה נעל אלמא ואנעלך תחש" לא דייק אנפיליא נמי מהוי נעל: **מדסיפא רבנן**. רישא דקב הקיטע נמי רבנן ודייקי ואנעלך תחש דקתני קב הקיטע כשר במחופה עור: **דקתני סיפא אנפיליא של בגד**. פסולה היא הוי דאי ודאי נעל הוי דהא לא מגין לישמעינן חילוק בקב הקיטע דלע"ג דמגין לאו נעל וכ"ש האי: **סיפא נמי ר' מאיר**. ולא דייק תחש ואפילו הכי של בגד לא משום דלא מגין אצל קב הקיטע מגין הלכך אפילו אין מחופה עור כשר: **למדחסייה**. לדחוף רגלו צקרקע: **מוטה**. לאו אורחיה למדחסייה: על **ליחשא דכרעיה**. שרגלו הפוך וזרס בעליונו של רגל ליחשא לשון לוחיס (שנת 77 מו). פלננ"א. כלומר שאינו דורס בנמוס מדרס רגלו. ואע"ג דתנן (נעל 77 קא). מן הארכובה ולמטה כשרה התס הוא דכי נתחב רגלו קס ליה שוק ורחמנא אמר מעל רגלוי דהיינו שוקן אצל האי לאו רגל הוא: **והסיפא נסמיכות רגליה**. כשרה: **מאי לאו דחליץ צהו איהו**. הגורר את רגליו והס עקומים: **לאחר**. שרגלו ישרה: **צר אוצא וצר קיפוף**. צפ' אלו מנלחין (מ"ק 54:). לחלשלו לדמיה דרב אשי וליחשא דקב הקיטע: **רגלים**. שלג רגלים תמוז (שמות 62): **פרט** **לנעלי קצין**. שפטורים מן הראייה. אלמא שוק לאו רגל הוא: **מעל רגלו**. משמע מדבר שהוא על רגלו מדלג כמיני ומללה נעלו מרגלו: **שמע מינה**. ממתני' דקא משכר מן הארכובה ולמטה: **האי אספוריא**. קביליא המפסקת בין שוק לרגל: **עד ארעא תמוז**. ואין עוד פרק אחר למטה הימנה בעקב: **דנדי כרעא**. השוה ועומד למוזל כף הרגל לאו מעל הוא וככרעא דמי: **ובשניס הויאלס מצין רגליה**. אלמא ירכיס נמי מיקרו רגל: **נועלם עקביה צירוכופיה**. והולד יולא מצין רגליה מנעל והיינו דכתיב **מצין רגליה: לא עשה רגליו**. לא הסיר שער זקן התחתון: **לסך אס רגליו**. מי רגלים. אלמא ירכיס רגל מיקרו: **אך מסך הוא אס רגליו**. צעגלון מלך מואב כתיב: **צין רגליה**. צין ירכותיה שצא עליה סקסרא ונתכוונה כדי לייגעו: **כרע נפל שבו**. שצעה כתיבי צקרא: רעה

גליון הש"ס

רש"י ד"ה האי אבתיורא קביליא וכו'. עיי מנחות לג ע"פ רש"י ד"ה אסתוריא וסך לג פ"א במו"ק ד"ה קיטרת בסוף הדבור:

הגהות הב"ח

(א) גמ' והמילה פסוטה הרגלים מאי וכו'. עיי מנחות לג ע"פ רש"י ד"ה אסתוריא וסך לג פ"א במו"ק ד"ה קיטרת בסוף הדבור:

לעזי רש"י

פלננ"א. קיש. קביליא [קביליא]. קיטרת.

מוסף רש"י

הובא בשו"ת קודם.

תוס' חד מקמאי

עומד בין יושב בין מוטה החולצת מן הסומא חליצתה כשרה. אבל אם חלצה במנעל הנפחת שאינו חופה את רוב הרגל בסגול התפנים שאינו מקבל את רוב הרגל ובסמיכות הידים ובאנפיליא של בגד החולצת לקטן חליצה פסולה דמשמע פוסלת מן האחים והיא כהולכתה הוא דקיל כרבנן דאמרין אין חליצת קטן כלום ובאנפיליא של בגד פלוגתא דשמוראל ור"א בפי כל הגט לר"א אינה פוסלת מן האחים ולשמוראל פוסלת. ופסק הרמב"ם כר"א דאינו פוסל אבל בסגול של עץ ובסגול הנפרס ובמנעל הנפחת שאינו חופה את רוב הרגל פסק הרב ויל חליצה פסולה ופוסלת מן האחים אע"ג דקתני להו בבחייתא כי הדרי. והא דקתני בקב הקיטע חליצתה כשרה לאו הלכה היא אלא מחופה עור ובמקו דקתני חליצה כשרה אסור לחלוץ בו דחידאה הוא מאן דמסתיר לכתחלה כדאיתא לקמן ובסגול של שעם ושל סיד דקתני חליצתה כשרה היא אמר סגול התפור בפשתן אין חליצתו בו משום כתיבי ואנעלך תחש:

מצות חליצה פרק שנים עשר יבמות

קג.

עין משפט נר מצוה

בין עומד בין יושב. ולא"ת ומהיכא ס"ד לפסול יושב וי"ל משום דאמר לקמן (77 קד). דהויא כגמר דין ואמרינן צפרק שצעות העדות (שבוועות ל: 7) וסך) שצעת גמר דין ד"ה דייניס בשיבה ובעלי דינין צעמדה ומהאי טעמא צעינן לקמן (77 קו). עמידה לכתחלה דאי"ל רבי חייא צמי עמודי

ל"א"פ שפי' צקונטי' ועוד דכתיב ועמד ואמר ומיהו עיובא ליכא מלגא כתיב ועמוד ויאמר אצל ועמד ואמר אינו אלא סיפור דברים צעלמא והכי נמי מפרש צמסכת מועד קטן (77 קא). וסך) גצי מנין לקריעה מעומד אצל ועמוד שני האששים אע"ג דלא כתיב ועמדו היינו לפי שאין כתיב שם מעשה אחר כך אצל הכא אחר ועמד כתיב המעשה ואין כאן אלא סיפור דברים צעלמא כמו (י) עמדו וקדושו (י) ועמדה ונשאת והא דדרשינן צספרי ועמד אין דברים הללו אלא צעמידה אומר רבינו יהודה דשמא לכתחלה צבי הכי כדפריש"י (י): **והחולצת מן הסומא חליצתה כשרה**. ולא"ת מהיכא ס"ד למעוטי סומא וי"ל מדכתיב לעיני הזקנים וה"ל דה"ה (י) לפני יבס א"נ משום דכתיב ויקרה צפניו דהוי כמו לעיניו קמ"ל דלא: **הקיטע מני רבי מאיר היא**. דחשיב מנעל ממה שאין רגילים לעשות: **באנפיליא של בגד אתאן** ארבנן. דלא חשיב מנעל במגד כיון דאין רגילות לעשות כן וה"ה אנפיליא הקשה ר"ת דהכא משמע דר' יוסי לא חשיב קב הקיטע מנעל מדמוקי צבייתא דמכשרא ליה לחליצה כר' מאיר דוקא וכן משמע צפרק צמה אשה (שנת 77 סה: וסך) ואילו צפרק צמרא דיומא (77 עמ: וסך) אמרינן דקב הקיטע צין לר' מאיר צין לרבי יוסי מנעל הוא וטעם דר' יוסי גצי שבת דלמא מיפסק ואתי לאיתוי' ד' אמות צרה"ר ועוד קשיא דהכא שרינן של שעס לחלוץ וצפרק צמרא דיומא (סך) אמרינן אפי' ראינו את רבי יהושע צן לוי שילא צסגול של שעס ציה"כ וכצמעינן מדמי יה"כ לחליצה: **מאי דמסגי ע"ל ציחתא דכרעיה לא הצ"י**. פיי צקונטי' שאין זה קרוי רגל כיון שהפוכו כפי שוק ידיה נמי לא מיקרי מעל רגלו אצל היכא שנקטעה רגלו שוקו היינו מעל רגלו דכיון דקודם קטיעה היה שוקו מעל רגלו אחר קטיעה נמי קרינא מעל רגלו וצעינן זה פי' גאון אחד ור"ס פי' טעמא דלא חליץ מאן דמסגי על ליחשא דכרעיה דלא מלי שפיר למדחסייה לכוילי כרעיה ארעא לפי זה נמי אפי' הוא דגריע מקיטע דקיטע דחיס שפיר כוליה שוקיה ארעא תמוז פירושם משמע דפשיטא

ל א מיי פ"ד מהלכות יבום הלכה ו' טו"ש"ע אר"ע סימן קסט צפירות סדר חליצה ספיף סד: **לא** ב מיי"ש סס הלכה ח' טו"ש"ע שם בהלכות חליצה ספיף מה וצסכר חליצה ספיף חן: **לב** ג מיי"ש סס הלכה יח' טו"ש"ע שם ספיף כז: **לד** ד מיי"ש סס הלכה יז' טו"ש"ע שם ספיף טו' וסימן קסו ספיף ג וצסכר קסט צפירות סדר חליצה ספיף כז וצסכר חן: **לז** ה מיי"ש פ"ט מהל' גאון סה טו"ש"ע א"ח סימן שא ספיף עו: **לה** ו מיי"ש פ"ד מהלכות יבום הלכה יז' סכג עשין נצ טו"ש"ע אר"ע סימן קסט ספיף כז צגה"ה: **לז** ז מיי"ש סס הלכה ח' טו"ש"ע שם ספי' ל: וצסכר חליצה ספיף גא וצפירות סדר חליצה ספיף כז: **לח** ח מיי"ש פ"ד מהל' גאון סה טו"ש"ע א"ח סימן קסט ספיף כז: **לח** ט מיי"ש פ"ד מהלכות יבום הלכה יז' סכג עשין נצ טו"ש"ע אר"ע סימן קסט ספיף כז צגה"ה: **לח** י מיי"ש פ"ד מהלכות יבום הלכה יז' סכג עשין נצ טו"ש"ע אר"ע סימן קסט ספיף כז צגה"ה: **לח** יא מיי"ש פ"ד מהלכות יבום הלכה יז' סכג עשין נצ טו"ש"ע אר"ע סימן קסט ספיף כז צגה"ה: **לח** יב מיי"ש פ"ד מהלכות יבום הלכה יז' סכג עשין נצ טו"ש"ע אר"ע סימן קסט ספיף כז צגה"ה:

תורה אור השלם

- שלש רגלים תהג לי בשקו: שבות כ"ד
- ונגשה ויבמות אליו לעיני הזקנים ויחליצה נעלו מעל רגלו ויקרה בפניו וינחה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחריו: דברים כ"ה ט
- ובשליחתה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלך כי תאכלם בחצר במצור כל פתחה ופתחה ובמצוק אשר יציק לך איקר בשערך: דברים כ"ה ט
- ומפבשת בן שאול יד לקראת המלך ולא עשה רגליו ולא עשה שקמו ואת בגדיו לא בבס למן היום לבת המלך עד היום אשר בא בשלום: שמואל ב' יט כח
- ויבא אל בדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להקח את רגליו וידו ואגזיו בידותי המערה ויאמרו שמואל א' כ"ד ג
- והוא יצא ועבדיו באו ויראו ודעה דלתות העליה נעלות ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו בחדר המצור: שופטים ב' כד
- בין רגליה קרע נפל ששב בין רגליה קרע נפל באשר קרע שם נפל שדרו: שופטים ה' כז

תוספות ישנים

קב הקיטע דאמר חליצה כשרה אלמא חשיב ליה מנעל מני רבי מאיר דלא צעינן דומיא דתחש שהוא של עור דתנן הקיטע יולא בשנת [צקב שלו דברי ר"מ] צאנפיליא של בגד חליצתה פסולה אלמא צעינן דומיא דתחש על עור וילא קשה רישא לסיפא וא"ת אמאי לא פריך הי"ד עלה דמתניתין דקתני צאנפיליא חליצתה פסולה אלמא צעינן דומיא דתחש והדר תני אלמא לא צבי חליצתו דתחש

(א) נראה דל"ל ועל מה שפירש"י בשנת וכו' ומשוי הוא הקשה ר"ת ו"ל דכתיב' יומא דף עח מנין עלה ושון פאטר נלאת צו צויה"כ וכו'.